

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XLVI. Mandatum quoddam Episcopi Montis Peffulan. cui
titulus-Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation
de son Chapitre &c.-irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

dictæ Provinciæ, exposito, quod eadem Provincia, licet plusquam sexaginta religiosis Domibus constet, sacrasque Missiones in Sinarum Regnis sedulo conservet, trecentorum tamen Fratrum Presbyterorum numerum non excederet, nec omnino excedere valebat; cum illius conservatio unice penderet a Fratribus dicti Ordinis, qui zelo Dei & lucri animarum ducti ex Hispania de Superiorum suorum licentiâ, ac Catholicorum Regum sumptibus, in partes illas remotissimas trajiciunt; indeque fiebat, quod tametsi Domus religiosæ prædictæ haberent amplas Ecclesias, & curam animarum, necnon conversionis Infidelium, qui in iis regionibus, præsertim montanis & locis sylvestribus, adhuc supersunt, & capaces forent sustentandi integram Fratrum familiam; nihilominus ob deficientiam Religiosorum nonnisi quatuor aut quinque, imo quandoque tres, duo, aut etiam unus dumtaxat dictorum Fratrum, quoties nimirum Missionarii Hispani adventum suum diutius remorantur, vel in mari pereunt, uti non semel accidit, in unaquaque ex domibus Religiosis hujusmodi refidebant, exceptis dumtaxat domibus Mavilensi, ubi integra, & de Dilao, ubi media familia haberi solent; Fratres vero Provinciæ prædictæ jam inde ab illius institutione ac primordio semper voluerant ac procuraverant, ut in omnibus prædictis Domibus regularis observantia, & alia vitam regularem concernentia, quantum pro numero Fratrum in illis degentium, aliisque rerum circumstantiis fieri possit, custodirentur & retinerentur, non secus ac si essent Conventus formales: Et in eadem expositione subjuncto, quod cum aliquibus in dubium revocaretur, an prædicta regularis Clausura in iisdem Domibus observanda foret: ipsæque Domus privilegiis Conventuum gaudere deberent, idem Josephus pro majori bono dictæ Provinciæ, ac meliori inibi religiosæ disciplinæ conservatione, singulas Domos prædictas, quamvis nonnisi supra expressis Fratrum in eis numerus habeatur, privilegiis Conventuum Ordinis prædicti gaudere, & Clausura regulari hujusmodi, cæterisque oneribus, quæ sustinere possunt, subjacere, concedi ac decerni summo opere desiderabat, emanavit a memorata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet --

Dubium Sac. Congr. propositum.

Decretum.

Confirmatur.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster Papa supplices preces remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, referente Eminentissimo Domino Cardinali Belluga Ponente, statuit & decrevit, in Domibus religiosis Patrum Minorum Discalceatorum Sancti Petri de Alcantara Provinciæ Philippinarum S. Gregorii, servandam esse Clausuram, utque gaudeant Privilegiis Conventuum sine præjudicio tamen jurium Episcoporum, Parochorum, & aliorum Regularium, acque Constitutionum Apostolicarum, & particularium Discalceatorum: & quoad accessum Religiosorum præfatarum Domorum ad Capitula Provincialia nihil innovetur, sed solitus & antiquus illius Provinciæ modus servetur, sub pœna nullitatis actorum ac demum in primodiis Insulis Philippinis erigere non possint Patres Excalceati novas Provincias, nisi cum consensu Capituli Generalis. Romæ 20. Julii 1731. Card. Barbérinus. A. Archiepiscopus Petren.

§. 1. Cum autem, sicut d. Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summo opere desideret; Nos eundem Josephum specialibus favoribus & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis,

suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quâvis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore sententes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausula.

§. 2. Decernentes eadem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulcis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori sub Anulo Piscatoris die 24. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Mandatum quoddam Episcopi Montis-Pessulan. cui titulus -- *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de son Chapitre &c.* -- irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus legi seu retineri possit.

XLVI.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quamvis jamdiu in animæ nostræ amaritudine intellexerimus, Carolum Joachimum Episcopum Montis-Pessulan., animo, sanæ doctrinæ, ac ecclesiasticæ unitati infensissimo, manifeste refragari Constitutioni re. me. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1713, sexto Idus Septembris promulgata, imò posthabitis, planeque contemptis auctoritate & judicio Apostolicis tam ejusdem Clementis Prædecessoris, quam illius Successorum se. re. Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter Nostrorum, qui plura ipsius Caroli Joachimi Episcopi scripta, quibus eandem Constitutionem Apostolicam multifarias incescere ac impetere nitebatur, condigne perstrinxere censura, novis identidem actis, ac scriptis in publicum sparjis, pertinacis suæ inobedienciæ & erroris, in quo misere versatur, luculenta nimis dedisse testimonia: quæ quidem omniâ & singula nobiscum reputantes graviter in corde Nostro improbavimus; Distulimus tamen adversus ea pro pastoralis officii Nostri sollicitudine

Dat. die 27. Augusti 1731. Pontif. II.

Episc. Montis-Pessulan. animus erga Sedem Apostolicam.

Constitutio
Unigenitus a
Capitulo re-
cepta.

Hoc vero ab
Episcopo re-
probatum
suo quodam
Mandato:

Quod irrita-
tur)

Hujusmodi
irritationis
causa.

A quoquam
legi, vel re-
tineri inter-
dicatur:

solicitudine aliquod palam statueret, ea spe fiduciaque detenti, ut agnita tandem a dicto Carolo Joachimo Episcopo veritate, fractaque animi sui obstinatione, adspirante Domino, possemus, uti Nobis summpere in votis erat, respicientem paternæ dilectionis affectu completi, & cum eo charitatis vinculis rursus conjungi. Verum spem, & patientiam Nostram frustratam elusamque competimus, quemque anxie expectabamus ad unitatem & veritatem reverfurum, magis in pertinacia & errore obduratum experti sumus. Nobis siquidem nuper innotuit, quod cum non ita pridem dilecti filii Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ Cathedralis Ecclesiæ Montis-Pessulan., Deo corda eorum tangente, in unitatis ac obedientiæ spiritu simul congregati, publico solemnique actu memoratam Constitutionem Apostolicam pure & simpliciter recepissent, ac sese illi submisissent; tantum absuit, ut dictus Carolus Joachimus Episcopus id probaret, suæ accessione ratum haberet, ut edito contra Mandato eumdem actum, ac si Episcopalis Jurisdictionis & obedientiæ sibi debitæ læsus esset, proscribere, nullumque declarare: ac insuper, ne quisquam suorum Subditorum se inconsulto prædictam Constitutionem Apostolicam deinceps recipiat, prohibere incredibili ausu præsumpserit, nesciens oves non teneri sequi Pastorem, dum eas ad prærupta deducere, vel pascua venenata ipsis exhibere molitur. Quapropter, ne lenitas ac longanimitas nostra, cui hucusque pacis studio indulsumus, ab aeterno ac supremo Judice redarguatur, Apostolici Ministerii Nostris partes adimplere volentes, auditis desuper nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pluriumque in Sacra Theologia Magistrorum, qui rem mature ac diligenter discussissent, sententiis, de eorumdem Cardinalium consilio, præfatum Caroli Joachimi Episcopi Montis-Pessulan., mandatum, cui titulus est - *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c.* - penitus & omnino nullum, ac irritum, nulliusque prorsus roboris & momenti esse, ac perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus; Actum vero, quo Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ dictæ Cathedralis Ecclesiæ sese memoratæ Constitutioni Apostolicæ submiserunt, ut præfertur, ab eodem Carolo Joachimo Episcopo invalide & inique reprobatum fuisse decernimus. Ad hæc, licet exploratum sit reliqua omnia acta & scripta per ipsum Carolum Joachimum Episcopum, vel ejus nomine adversus prædictam Constitutionem Apostolicam, ac ejus receptionem, præstitamque illi a fidelibus obedientiam, aut aliàs contra Pontificias sanctiones, novissime edita ac evulgata Apostolici itidem censuram judicii promereri, eaque notanda ac perstringenda esse; Nihilominus reservantes Nobis illorum singula damnare, ac debita censura percellere, pro nunc supradictum Mandatum tanquam falsum, temerarium, erroneum, Apostolicis Constitutionibus, Sanctæque Sedi injuriosum, & ad schisma & hæresim tendens; imo aperte Schismaticum, eadem auctoritate harum serie damnamus & reprobamus, ac legi seu retineri prohibemus; illiusque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus Christianis fidelibus, etiam specificæ & individua mentione; & expressione dignis, sub pena excommunicationis per contrahentes, ipso facto absque aliâ declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutiois beneficium valeat obtinere, omnino interdiciamus. Volentes, & auctoritate præfata præcipientes, ut quicumque Mandatum

hujusmodi penes se habuerint, illud statim ac præsentibus literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere atque consignare teneantur; hi vero sibi sic traditum illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 1. Ut autem eadem præsentibus literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quifquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & pari auctoritate decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis, in Monte Citorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Curatoribus Nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquuntur: & sic publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ & intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Augusti 1731. Pontificatus Nostris Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Confirmantur literæ Urbani Papæ VIII. ac successorum, quibus singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Dei verbum prædicantibus, ut saltem bis in anno Populo Sacrorum locorum Hierusalem necessitates exponant, præcipitur.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Salvatoris & Domini Nostris Jesu Christi, qui pro humani generis Redemptione se exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimæque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue Pastoralis sollicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti & tam salubris ministerii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & Locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur. Cum itaque aliàs fel. rec. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro, exposito, quod Ecclesiæ, & alia Loca Pia in Civitate Hierusalem, & aliis Locis Terræ Sanctæ existentia, fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eis Locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis; necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutuum Regularium Generatibus commiserit & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis Sacris Concionibus, quam in actionibus & functionibus publicis, necessitates eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi & commendari curarent, & facerent, & aliàs, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili formâ Bre-

Hujusmodi
irritationis,
ac prohibi-
tionis publi-
cacio.

XLVII.

Dat die 12.
Sept. 1731.
Pontif. II.

Exordium.

Status Loco-
rum Terræ
Sanctæ.

Urbani PP.
Decretum;